UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola VII. Gregorii Papae I. Ad Ioannem Episcopvm Larissaevm. De iniusta condemnatione Hadriani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

Visual Library

mus: vt nec illi fraternitatis tuæ noceat contra iustitiæ tramitem prolata sententia, nec caritas tua pro placanda futuri indignatione iudicis incorrecta remaneat.

EPISTOLA VII.

GREGORII PAPÆ I.

AD IOANNEM EPISCOPVM LARISSÆVM.

De iniusta condemnatione Hadriani.

Gregorius Ioanni episcopo Larissæo.

FRATER noster Hadrianus, Thebanæ ciuitatis episcopus, ad Romanam vrbem veniens lacrymabiliter est conquestus, de quibusdam capitulis se a fraternitate tua, nec non a Ioanne primæ Iustinianæ vrbis episcopo, non legitime neque canonice condemnatũ. Cumque per diuturnum tempus nullam diuersæ partis videremus huc aduenire personã, quæ eius debuisset obiectionibus respondere, necessario cognoscendæ veritatis intuitu, ea quæ penes vos acta sunt relegenda tradidimus. Ex quibus cognouimus Ioannem atque Cosmam diaconos, vnum pro lubrico corporis, alterum pro fraudibus ecclesiasticarũ rerum proprio depulsos officio, de pecuniariis criminalibusque capitulis aduersus eum piissimis nostris imperatoribus suggessisse. Qui per iussiones suas te voluerunt, seruata videlicet iuris Canonumque districtione, cognoscere; ita vt de pecuniariis quidem ferres firmam iure sententiam: de criminalibus vero, eorum clementiæ, habita subtilius examinatione suggereres. Quod si tam rectas iussiones tua fraternitas rectis quoque mentibus accepisset, nunquam viros pro suis excessibus proprio amotos officio, atque iam inimicantis animi, ad accusationem passim sui suscepisset episcopi; maxime cum ex suggestione piissimis dominis oblata, eorum sit detecta fallacia: quia cum consensu omnium clericorum hæc contra suum pontificẽ se suggessisse professi sunt. Post hæc tamen, vt breuiter quædam strictimque quæ aqud te sunt acta percurram, primum capitulum penes fraternitatem tuam motum est Stephani Thebani diaconi: cuius vitam quasi sciens turpissimam Hadrianus episcopus, non eum sui ordinis honore priuauerat. Quod capitulum, nullus deductorum testium ad

Grat. 16. qu. 1. c. 52. Polyc. lib. 1. tit. 7.

Hadriani episcopi dicit peruenisse notitiam: nisi quod solus Stephanus turpis vitæ suaque professione damnabilis dicitur esse confessus. Secundum capitulum aduersus eum videtur esse propositum, de infantibus eius iussu a sacri baptismatis susceptione prohibitis, atque ita inabluta sorde peccati defunctos in tenebris. Sed nullus aduersus eum deductorum testium professus est nosse se tale aliquid ad Hadriani episcopi peruenisse notitiam, sed a matribus infantum, quarum viri remoti pro culpis, vt dicitur, ab ecclesia fuerant, se cognouisse dixerunt. Sed nec in baptizatos eos mortis tempus professi sunt occupasse, sicut accusatorum continebat inuidiosa suggestio: cum in Demetriade ciuitate baptizatos eos esse constiterit. Et hæc quidem de criminalibus causis. De pecuniariis verò qualiter a te fuerit iudicatum, inquisitio deputatorum a principe virorum piissima iussione serenissimis principibus attestatur. Nam cum tuam sæpefatus Hadrianus suspendisset appellatione sententiam, quantum ex quatuor testium depositionibus apud Ioannem primæ Iustinianæ episcopum prolatis agnouimus, arctissima detrusus custodia libellum, in quo obiecta sibi confiteretur capitula, tuæ coactus est fraternitati porrigere. Qui quidem in porrecto a se libello de pecuniariis inuenitur tuæ consensisse sententiæ. Criminalia vero medio quodam dubioque verborum calle transcurrit, vt & tua quibusdam subiectis nebulis frustraretur intentio, & ipse porro a confessione imperplexæ locutionis obscuritate refugeret. Cumque porrecta appellatio per homines eius, ceteraque quæ penes te gesta sunt piissimis fuissent deportata principibus deputatis: vt diximus, Honorato diacono sedis nostræ, & Sebastiano glorioso antigrapho, cunctisque examinatis subtiliter a serenissimis est dominis ab omnibus iussionibus absolutus. Sed nescio quibus machinationibus exquisitis alia rursus est principalis iussio elicita; vt de cunctis antefatis capitulis Ioannes primæ Iustinianæ episcopus requirens subtiliter iudicaret. In cuius iudicio omnes clerici Hadriani episcopi, & Demetrius diaconus inter tormenta professus est, omnem hanc contra Hadrianum episcopum calumniam, fraternitatis tuæ machinatione confectam. Nec aliqua de capitulis ipsis, quæ in tua audientia criminaliter obie-

Grat. 16. q. 1. c. 52. Ioan. diac. libro 4. cap. 26.

ta fuerant, Hadriano episcopo sunt probata. Sed prouenit alia contra Canones ac leges in Demetrio diacono eius, aliisque personis crudelis atque dolorosa discussio, in qua nihil pene repertum est, ex quo sæpe memoratus Hadrianus damnari legitime debuisset, sed magis ex quo potuisset absolui. Sed de Ioanne primæ Iustinianæ vrbis antistite, ac de nequissimo eius damnandoque iudicio alias sumus iuuante Domino tractaturi. Hadrianum vero episcopum reperimus, & tuo contra sacerdotales mores odio laborasse, & nullo iure pecuniariis in causis eum fraternitatis tuæ condemnatum fuisse sententia. Quia igitur & ab antefato Ioanne primæ Iustinianæ episcopo contra ius Canonesque depositus, honoris sui gradu carere non potuit, in sua eum reformari ecclesia, atque in propriæ dignitatis ordinem decreuimus reuocari. Et cum oportuisset te ex eo dominici corporis communione priuari, quod admonitione sanctæ memoriæ decessoris nostri contempta, per quam eum ecclesiamque eius de tuæ iurisdictione potestatis exemit, rursus in eis aliquid tibi iurisdictionis seruare præsumpseris: tamen nos humanius decernentes, communionisque tibi sacramentum interim conseruantes, decernimus vt fraternitas tua ab eo ecclesiaque eius omnem antehabitæ suæ potestatem iurisdictionis abstineat, & secundum scripta decessoris nostri, si qua causa vel fidei, vel criminis, vel pecuniaria aduersus præfatum Hadrianum consacerdotem nostrum potuerit euenire, vel per eos qui nostri sunt vel fuerint in vrbe regia responsales, si mediocris est quæstio cognoscatur, vel huc ad apostolicam sedem, si ardua est, deducatur, quatenus nostræ audientiæ sententia decidatur. Quod si contra hæc quæ statuimus, quolibet tempore, seu qualibet occasione, vel surreptione venire tentaueris, sacra scias te communione priuatum; nec eam te, excepto vltimo vitæ tuæ tempore, nisi concessa Romani pontificis decernimus iussione percipere. Hæc enim consona sanctis patribus definitione sancimus, vt qui sacris nescit obedire Canonibus, nec sacris administrare, nec communionem capere sit dignus altaribus. Res autem siue sacras, siue alias mobiles immobilesque eius ecclesiæ, quas hactenus diceris retinere, quarum notitiam nobis oblatam præsentibus

Grat. 15. q. 1. cap. 8.

annectimus literis, sine aliqua ei dilatione fraternitas tua restituat. De quibus si qua inter vos quæstio vertitur, volumus vt apud responsalem nostrum in vrbe regia ventiletur.

EPISTOLA VIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD NATALEM EPISCOPVM SALONITANVM.

Vt non deponatur episcopus nisi in Conuentu episcoporum.

Gregorius Natali episcopo Salonitano.

Ioan. diac. lib. 4. c. 28.

CVM cuncta negotia indagandæ solicitudine veritatis indigeant, tum quæ ad deiectionem sacerdotalium graduum pertinent districtius sunt trutinanda: in quibus non tam de humanis constitutis, quam de diuinæ quodammodo benedictionis refragatione tractatur. Quæ res quoque nos in Florentii Epidauritanæ ciuitatis episcopi persona ad exhortationem vestræ fraternitatis admonuit. Nuntiatum siquidem nobis est, a quibusdam fuisse eum in causis criminalibus accusatum: & nullis canonicis probationibus exquisitis, nec sacerdotalis Cõcilii præueniente iudicio eum ab honoris officio, non iure, sed auctoritate depositum. Quia ergo non potest quemquam episcopatus gradu, nisi iustis ex causis, concors sacerdotum summouere sententia; hortamur fraternitatem vestram, vt præfatum virum ex eodem, in quo detrusus est, eiici faciatis exilio, causamque eius episcopali disceptatione perquiri. Et si in his in quibus accusatur canonica fuerit probatione conuictus, canonica procul dubio est vltione plectendus. Quod si alias quam de eo æstimatum est synodali fuerit inquisitione compertum, necesse est vt criminatores iusti districtionem iuris exhorreant, & in criminato innocentiæ suæ seruentur illibata suffragia. Executionem vero antefati negotii Antonino subdiacono nostro ex nostra præceptione mandauimus; quatenus eius instantia & quæ sunt legibus Canonibusque placita decernantur, & decreta, iuuante Domino, mancipentur effectui.